

Apadrinament de la font de germans Sitjar (2009-2010)

El 27 de novembre es va donar el tret de sortida al **projecte d'apadrinament de la font del carrer de Germans Sitjar 2009-2010** a la Bisbal d'Empordà. Aquest projecte és portat a terme conjuntament amb l'Àrea de Promoció de la Ciutat de l'Ajuntament de la Bisbal d'Empordà i l'Institut d'Educació Secundària de la Bisbal.

El projecte d'apadrinament de la font de Germans Sitjar té un doble objectiu: un de pedagògic, que és que **els alumnes coneguin més bé el patrimoni local** i que **plantegin propostes per a la seva millora i conservació**, a la vegada que significa un apropament de l'administració als estudiants i suposa un reconeixement a la feina dels alumnes. El desenvolupament d'aquest treball per part dels alumnes del centre educatiu de la Bisbal s'emmarca en la **l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania**.

Els alumnes de 3er d'ESO de l'Institut de la Bisbal van fer el dimecres 16 de juny l'acte de cloenda de l'apadrinament de la font de la plaça Germans Sitjar. L'acte ha consistit en una visita i en un parlament d'un veí de la font, Pere Mercader, de l'historiador local Jordi Frigola i del regidor de Promoció de la Ciutat, Xavier Dilmé. També han intervingut dos alumnes i el tutor dels cursos de l'Institut, Quim Rodríguez, que ha presentat.

Foto: Acte de cloenda del projecte d'apadrinament de la Font de la plaça de Germans Sitjar, en el moment de la intervenció del regidor de l'Àrea de Promoció de la Ciutat envoltat dels alumnes i els professors implicats en el projecte. Lluís Bruguera/Ajuntament de la Bisbal.

Els alumnes han fet un resum del procés d'apadrinament, que consisteix a conèixer l'espai i la seva història i de l'entorn immediat. Posteriorment, amb el tutor, els alumnes visiten la zona i analitzen com interactua la gent amb l'espai i també com afecta la presència del mercat els divendres. Finalment, després d'aquesta anàlisi fan una instància demanant a l'Ajuntament unes millores concretes. Entre les propostes que han fet els alumnes, hi ha el canvi de les rajoles que estan trencades, la substitució de les toves, treure les pintades, millorar l'enllumenat, fer el sanejament de la font i posar una placa commemorativa, entre d'altres. En l'acte de cloenda d'avui l'Ajuntament ha presentat les millores que s'han fet i que han consistit en la neteja (treure les herbes i neteja de les pintades amb aigua a pressió).

El regidor de Promoció de la Ciutat, Xavier Dilmé, ha explicat que a la font caldrà fer-hi una intervenció posterior, aprofitant l'execució de les obres de la III Fase del Nucli Antic. Com que hi

ha prevista una intervenció urbanística la segona meitat de l'any, alguns treballs es faran aprofitant aquesta actuació, que permetrà canviar les rajoles de cartabó i les toves del banc. El regidor també ha afegit que es guardarà un espai lliure de vehicles davant la font per que se'n pugui gaudir sense entrebancs.

Per tal de finalitzar el projecte ha quedat pendent la col·locació d'una tarja commemorativa del procés d'apadrinament en l'espai de la font, aquesta s'ha encarregat el mes de desembre de 2010 i es preveu que s'instal·li dins el primer trimestre de l'any 2011.

FONT DE LA PLAÇA GERMANS SITJAR

Context Històric

La font pública de la plaça dedicada als germans Sitjar va ser dissenyada per l'arquitecte Martí Sureda i Deulovol, quan la Bisbal va tenir per primera vegada subministrament d'aigua potable l'any 1864.

La font de caire monumental s'emmarca dins els corrents romàntics del neogòtic. Està adossada a l'església parroquial de Santa Maria, a sota del campanar. És realitzada amb pedra i obra, tot recreant una façana arquitectònica amb tres columnes que sostenen un frontó amb dos arcs de ferradura apuntats molt tancats. Cal destacar la presència de l'escut heràldic de la Bisbal al centre (la creu tripomejada és el senyal tradicional de la ciutat, possiblement una referència als bisbes de Girona, senyors de la Bisbal).

La font disposa de dos sortidors d'aigua, dos caps de lleó de ceràmica, i dues piques de pedra que recullen l'aigua sobrant. A banda i banda, disposa d'un banc d'obra per seure, amb el sobre de toves de ceràmica i folrat amb rajoles de ceràmica de la Bisbal, amb la tradicional decoració de cartabó.

Els divendres, la plaça Germans Sitjar forma part de l'eix on s'instal·len les parades del tradicional mercat setmanal.

Els Germans Sitjar

Joaquim Sitjar i Bulsegura (la Bisbal, 1820 – 1885) fou una de les personalitats catalanes que iniciaren la Renaixença cultural i lingüística del nostre país. El seu pare procedia de la Vall d'Aro, on hi havia la casa pairal dels Sitjar i s'establí d'adroguer a la Bisbal. Estudià la carrera de Dret i l'exercí a la Bisbal de forma molt competent amb un despatx sota les Voltes. Dintre del moviment renaixentista inicial ocupà un lloc remarcable com a poeta, dins el reduït grup de Víctor Balaguer.

Juan Sitjar i Bulsegura (la Bisbal, 1828 – Castell d'Aro, 1900) coincidí totalment amb les idees del seu germà Joaquim. Col·laborà al Calendari Català, La Gramínia, La Renaixença, etc. Amic de Verdaguer i Mistral, conreà la poesia de tipus popular, especialment el romanç i la corrandà. Les seves composicions més famoses foren L'Angeleta (1876) i La festa de Santa Cristina d'Aro (1877).

Projecte d'apadrinament de monuments

Aquesta font ha estat apadrinada pels alumnes de 3r ESO de l'IES LA BISBAL (Curs 2009-2010), amb la col·laboració de l'Ajuntament de la Bisbal d'Empordà. A proposta dels alumnes, s'ha sanejat la font i s'hi ha col·locat aquest placa commemorativa.

ACBE Col·lecció Cronicles i Plaça. Autor: atribuïda a Emili Casas. Font de la plaça de Germans Sitjar. Aproximadament dels anys 30.

LA BISBAL
d'EMPORDÀ
LBD
Patrimoni

Imatge: Tarja commemorativa del projecte d'apadrinament de monuments, que explica l'origen històric de la font i la importància dels germans Sitjar.

La font pública de la plaça dedicada als germans Sitjar va ser dissenyada per l'arquitecte d'origen escalenc Martí Sureda i Deulovol, quan la Bisbal va tenir per primera vegada subministrament d'aigua potable l'any 1864. La font s'emmarca en els corrents romàntics del neogòtic. Està adossada a l'església parroquial de Santa Maria, a sota del campanar. És feta de pedra i obra, tot recreant una façana arquitectònica amb tres columnes que sostenen un frontó amb dos arcs de ferradura apuntats molt tancats. Cal destacar la presència de l'escut heràldic de la Bisbal al centre.

La font disposa de dos sortidors d'aigua, dos caps de lleó de ceràmica, i dues piques de pedra que recullen l'aigua sobrant. A banda i banda, disposa d'un banc d'obra per seure, amb el sobre de toves de ceràmica i folrat amb rajoles de ceràmica de la Bisbal, amb la tradicional decoració de cartabó.